

Het hufken en de vruchtbomen

Tegenwoordig wordt er heel wat aandacht aan het hufken besteed, zowel aan de groente- als de bloementuin. Hoe geheel anders was dat vroeger. Voor de bonen, die wel het voornaamste deel uitmaakten van de groente, had men meestal de zelfde plaats. Elk jaar de bonenhook, zeiden we dan. We hadden meestal een klein kort akkertje in de nieuwe kamp, waar we wat stambonen, stukkebonen, sloatbeuntjes en dikke jennen (pronkbonen) verbouwden. Verder wat huttentut (dederzaad) voor bezems op de keuken. Als Januari in het land kwam, zei Moeder of Grootmoeder vaak: "Komt de nakendeerskes (sneeuwkllokjes) al uit de grond?" Als je dan goed keek, kon je zien dat de puntjes al boven de grond kwamen. Achter de schuur dicht bij de sloot stonden altijd hele pollen, dat was een mooi gezicht. Op mooie dagen, deden de bijen op hun eerste vlucht zich eraan te goed. Iets later kwamen de tierlozen (narcissen), waar Grootmoeder een pol had staan achter de lindebomen. Ze deed er altijd een mand zonder bodem omheen tegen de kippen.

Van die zelfde pol hebben wij er altijd nog wat. Als later het weer een beetje mooi werd, zaaide Moeder wat bloemenzaad in het hufken tegen het huis: steense kassen (Oost Indische kers) bij het gaas, goldblomen, duuzendscheuntjes, moesourkes, vingerheudjes. Ze zaaide ze ook wat groentezaden, sloat (sla), witte en rode kool, moos (boerenkool) en rode bietjes. Er stond smallook, selderie, en verder een pol broenen berend (kruizemunt). Grootmoeder, Gropmo, noemden we haar altijd, had een paar potten geraniums voor het raam. Dat waren, op een hangerplant na, ook alle bloemen en planten binnenshuis.

Dan hadden we nog een hufke, waar onder de bomen niets anders wilde groeien als gras. Aan de ene kant was een wal met brede sloot. Aan de voorkant een brede beukenheg, die twee keer in het jaar geknipt werd, en in het midden een doorgang. Hierin stonden een paar wilde kersenbomen en pruimenbomen (witte en blauwe). Iets terug stonden een belzenboom, een boom met maspruimen en een appelboom met zoete appels.

Verder hadden we nog een boom met winterappels, tuntelputte, twee bomen met streepkesappels en een boom winterbloemzeuten, ook duurappels. En een grote boom met pannekookenappels (dikke zure). Aan de andere kant van het huis, voor de schuur, stond een boom met bitterzeuten (bitterzoet), een boom met steertjes, als die rijp waren was het net of er sterretjes opzaten, en een boom met bellefleur. Verder tegen de schuur stonden twee bomen met kuttel of stekkelperen, de ene boom met lange, die andere waren trekkebekke, en moest men stoven, dan waren ze heel lekker. Die perenbomen staan er nog net zo. Van die goudreinetten appels, verkochten wij er altijd wat, ook vaak aan Dr. Bessinkpas, maar die was er erg secuur aan, en ze moesten allemaal geplukt worden. Hij had er eens wat gekocht, "Dat zouden ook goudreinetten zijn, maar dat waren het niet," zei hij: "Den kent gee gin appels (helemaal niet)."

Zomers gingen we vaak bloemen plukken, roggeblomen, gele hop, koekoeksblomen, blauwe gentiaan, Sint Janskruid, vingerheudjes.

Wat waren er vele wilde bloemen en planten, kruipwilg, duivelsnaaigaren, zonnedauw, hazenbrood, vennepluis. Wat zijn er vele van die voorgoed verdwenen.